

Sygn. akt IV Ka 78/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Majka
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r.

sprawy **M. S.**

syna R. i K. z domu S. (...) r. w B. K. z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 23 listopada 2015 r. sygnatura akt VI K 377/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. B. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 840 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 78/16

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kłodzku wniósł akt oskarżenia przeciwko M.S. oskarżając go o to, że:

1. W dniu 31 sierpnia 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) SA poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki S., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu czym spowodował stratę w łącznej wysokości 937,00 złotych na szkodę (...) S. A.; tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;

2. W dniu 1 września 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki E., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu czym spowodował stratę w łącznej wysokości 937,00 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;

3. W dniu 2 września 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki S., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 937,00 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
4. W dniu 2 września 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki H., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 953,00 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
5. W dniu 4 września 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki S., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 937,00 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
6. W dniu 16 września 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki E., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 937,00 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
7. W dniu 30 września 2010 roku w K. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki H. bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 937,00 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
8. W dniu 06 października 2010 roku w K. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki S. i H., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 1301,50, złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
9. W dniu 11 października 2010 roku w K. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki H., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 939,70 złotych na szkodę (...) S. A. tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
10. W dniu 12 października 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki E., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 939,70 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
11. W dniu 16 listopada 2010 roku w B. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki H. i M., bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 1204,40 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
12. W dniu 18 listopada 2010 roku w K. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki H. i (...), bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 1219,40 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;
13. W dniu 18 listopada 2010 roku w K. doprowadził w celu osiągnięcia korzyści majątkowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A. poprzez zawarcie umowy numer (...) na świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej

otrzymując w ramach umowy dekodery m-ki H. i (...), bez zamiaru spłaty abonamentu oraz zwrotu otrzymanego sprzętu, czym spowodował stratę w łącznej wysokości 1329,40 złotych na szkodę (...) S. A., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.;

Wyrokiem z dnia 23 listopada 2015 roku (sygnatura akt VI K 377/14) Sąd Rejonowy w Kłodzku:

1. Oskarżonego M.S. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. 1 – 13 części wstępnej wyroku to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., uznając, iż zostały one popełnione ciągiem przestępstw opisanych art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 13.509,10 złotych (trzynaście tysięcy pięćset dziewięć złotych 10/100);
3. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. kwotę 722,24 złotych (siedemset dwadzieścia dwa złote 24/100) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek tegoż Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w całości, zarzucając:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się zarzucanych aktem oskarżenia czynów – pomimo poważnych wątpliwości co do winy oskarżonego wynikających z analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności – czy postępowanie oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 286§1 kk skutkujące odpowiedzialność karną, czy też oskarżonemu w odniesieniu do zarzucanych czynów można przypisać wyłącznie odpowiedzialność cywilnoprawną,

a podnosząc wskazany zarzuty wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kłodzku.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżony zaskarżając wyrok w całości (jak można wnioskować z uzasadnienia apelacji), zarzucając:

- „stronniczość i bezkrytycyzm wobec aktu oskarżenia” oraz „niechlujstwo procesowe”,
- wnioski dowodowe składane w sprawie przez oskarżonego były oddalane przez sąd lub też - jak podniósł skarżący - nie brane pod uwagę, nie protokołowane,
- podnosząc dodatkowo, iż nigdy w toku postępowania oskarżony nie zaprzeczył aby podpis widniejący na przedmiotowych umowach należał do oskarżonego, stwierdzając także w apelacji, iż nie pamięta aby zawierał jakiegokolwiek umowy z (...) równocześnie negując we wniesionym środku odwoławczym aby osobiście kiedykolwiek zawierał jakąkolwiek umowę z (...),
- w sprawie tej ponadto, zdaniem skarżącego „nie były brane pod uwagę” przez sąd złożone przez oskarżonego wyjaśnienia,
- zakwestionował również dokonane ustalenia faktyczne,

a wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Sąd okręgowy zważył:

apelacje nie są zasadne, a wobec zbieżności ich zarzutów celowym jest łączne do nich odniesienie, choć odnoszenie się do apelacji obrońcy oskarżonego wydaje się zbędne wobec treści art. 457 § 2 kpk (brak wniosku obrońcy), to jednak tożsamość zarzutów do tego obliuguje.

Przeprowadzona kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia nie potwierdziła zaistnienia żadnego z zarzucanych uchybień. Sąd rejonowy, wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego, przeprowadził w rozpoznawanej sprawie prawidłowe postępowanie dowodowe a zgromadzony materiał dowodowy poddał rzeczowej oraz obiektywnej analizie. Ocena dowodów sprawy, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego, dokonana z uwzględnieniem wymogów art. 4 i 7 kpk, jest obiektywna, zgodna z zasadami logiki oraz wskazaniami wiedzy jak również doświadczenia życiowego i nie wykracza poza ocenę swobodną. Dysponując prawidłowo ocenionymi dowodami sąd rejonowy na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz wykazał sprawstwo i winę oskarżonego M.S..

W prowadzonym postępowaniu nie wystąpiła okoliczność, która przemawiałaby za zaistnieniem w niniejszej sprawie uzasadnionej obawy co do bezstronności czy też wskazywałaby na stronniczość prowadzącego postępowanie. Wyrażając pogląd o braku bezstronności sędziego oskarżony złożył wniosek o zmianę składu sędziowskiego. Postanowieniem z dnia 20 listopada 2015 roku wniosku powyższego nie uwzględniono, wskazując m.in., iż podniesione argumenty nie mają charakteru przesłanek wskazanych w art. 41 §1 kpk. Twierdzenia skarżącego dotyczące rzekomego nieodnoszenia się do jego wniosków dowodowych nie znajdują oparcia w treści protokołów. Jak wynika z akt sprawy sąd rejonowy odniósł się do złożonych w toku postępowania sądowego przez oskarżonego wniosków dowodowych, które to wnioski zostały merytorycznie rozpoznane, wskazując w wydanych postanowieniach podstawę prawną oraz uzasadniając wydane w tym zakresie postanowienia. Skoro, jak wynika z uzasadnienia apelacji zdaniem skarżącego, nie wszystkie przedstawione przez niego wnioski dowodowe zostały zaprotokołowane to mógł on złożyć wniosek o sprostowanie protokołu rozprawy, wniosek taki, jak wynika z analizy akt, nie został jednakże złożony.

W świetle zgromadzonych dowodów nie można za zasadne uznać ponadto wyrażonego we wniesionym środku odwoławczym stanowiska skarżącego, który kwestionuje prawidłowość dokonanych przez sąd orzekający ustaleń w tym odnoszących się do kwestii podpisania przez oskarżonego przedmiotowych umów o świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej. Odnosząc się do przedstawionej argumentacji, zauważyć w tym miejscu należy, iż do przedstawicieli handlowych (...) należało, jak wskazał już sąd I instancji, sprawdzanie wiarygodności dokumentów przedstawionych przez osoby zamierzające zawrzeć umowę o świadczenie usług płatnej telewizji cyfrowej z wymienionym podmiotem jak również dokonywanie oceny możliwości zawarcia takiej umowy i weryfikacji danych osobowych. Pracownicy (...) po dokonaniu weryfikacji przedstawionych informacji w Biurach Informacji Kredytowej oraz mając na uwadze inne okoliczności w tym historię płatniczą, nie stwierdzali zaistnienia przeciwwskazań do zawarcia kolejnych umów z M.S.. Ponieważ umowy zawarte były w krótkim czasie (kilku miesięcy) tak zwane „należności przeterminowane” wynikające z braku płatności zobowiązań z tychże umów nie zostały odnotowane, co dawało możliwość zawierania kolejnych umów przez oskarżonego.

Skarżący poddając w wątpliwość swoje sprawstwo odnośnie zarzucanych mu przestępstw czyni uwagi, iż przesłuchani w sprawie świadkowie D. K. i T. S. nie rozpoznali oskarżonego jako osoby, z którą zawierali umowy telewizji cyfrowej na nazwisko M.S.. Dostrzec jednakże w tym miejscu należy, iż jak zauważył w swojej relacji D. K. „ja wtedy zaczynałem pracę i przyuczałem się i być może nie zwróciłem uwagi, że trzy dni pod rząd zawarłem umowę z tą samą osobą” (k. 280 verte). Znamionym jest ponadto, iż przedmiotowe umowy zawarte zostały w 2010 roku zaś świadkowie, do których odwołuje się skarżący zeznania składali w sprawie kilka lat później a mianowicie w 2015 roku. Brak jest ponadto podstaw do uznania, iż wymienieni świadkowie składając zeznania nie mieli możliwości swobodnej wypowiedzi. Ilość zawartych umów i pozyskanych dekoderek do odbioru telewizji cyfrowej (trzydzieści !), zdaje się wskazywać, iż oskarżony działał z zamysłem dalszej odsprzedaży tych uzyskanych urządzeń, bowiem zapewne nie potrzebował ich w takiej ilości do własnego użytku.

Dowodem niewątpliwie obciążającym oskarżonego pozostaje opinia P. W. (eksperta o specjalności - klasyczne badanie dokumentów, specjalisty sekcji badania dokumentów) z dnia 25 listopada 2013 roku. Opiniujący, jak wynika z treści

wskazanej opinii, poddał analizie trzynaście kompletów dokumentów związanych z zawarciem umów (...) na nazwisko M. S.a mianowicie: 1. umowy nr (...) z dnia 31.08.2010r., 2. umowy nr (...) z dnia 01.09.2010r., 3. umowy nr (...) z dnia 02.09.2010r., 4. umowy nr (...) z dnia 02.09.2010r., 5. umowy nr (...) z dnia 04.09.2010r., 6. umowy nr (...) z dnia 16.09.2010r., 7. umowy nr (...) z dnia 30.09.2010r. 8. umowy nr (...) z dnia 04.10.2010r., 9. umowy nr (...). (...) z dnia 11.10.2010r., 10. umowy nr (...) z dnia 12.10.2010r., 11. umowy nr (...) z dnia 16.11.2010r., 12. umowy nr (...) z dnia 16.11.2010r., 13. umowy nr (...) z dnia 18.11.2010r., stwierdzając bez żadnych wątpliwości, iż sześćdziesiąt siedem podpisów czytelnych i częściowo czytelnych złożonych na nazwisko M. S.widniejących w miejscach przeznaczonych na podpis abonenta/klienta na trzynastu kompletach dokumentacji związanych z zawarciem umowy (...) na nazwisko M. S.- szczegółowo opisanych w opinii – zostało nakreślone przez M. S., którego wzory pisma i podpisów przesłano do badań w charakterze materiału porównawczego i uznano za autentyczne. Przedstawiona opinia, sporządzona przez osobę kompetentną, posiadającą wiadomości specjalne niezbędne do wydania opinii jest pełna, jasna i pozbawiona sprzeczności i brak jest podstaw do jej kwestionowania.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż sąd I instancji uznając, że oskarżony M.S.dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów to jest przestępstw z art. 286 §1 kk przy uznaniu, iż zostały one popełnione ciągiem przestępstw opisanym w art. 91 § 1 kk nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych.

Orzeczone wobec oskarżonego M. S.kara nie razi swoją surowością, bowiem nie przekracza stopnia winy oraz uwzględnia stopień społecznej szkodliwości oraz wielość popełnionych czynów. Nie bez znaczenia również pozostaje karalność oskarżonego za przestępstwo przeciwko mieniu. Wobec oskarżonego brak jest podstaw przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej, której zaistnienie dopiero pozwalałoby na stwierdzenie, iż cele kary zostaną spełnione pomimo niewykonania orzeczonej kary, a oskarżony nie powróci ponownie do przestępstwa. Celem udokumentowania swego stanu zdrowia oskarżony załączył do apelacji dokumentację medyczną w postaci karty informacyjnej z (...) w K. z dnia 14.05.2008 roku, karty informacyjnej z Szpitala w B. z dnia 17 lipca 2008 roku, karty informacyjnej z (...)w K. z 2010.10.06, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 08.12.2009 roku oraz wyników badań diagnostycznych z dnia 21.02.2008 roku i skierowania do szpitala z dnia 19 listopada 2008 roku. Podnoszone kwestie przy uwzględnieniu wszystkich zaistniałych okoliczności nie można jednakże w sprawie uznać za takie, które czyniłyby koniecznym zmianę wydanego rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonej przez sąd I instancji kary, a stanowić mogą co najwyżej uzasadnienie wniosku o odroczenie wykonania kary.

Na podstawie art. 29 ust.1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124 z późn. zm.) oraz §17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U z 2015r. poz. 1801) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. B. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 840 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 §1 kpk zwalniając oskarżonego od ponoszenia tych kosztów ze względu na jego obecną sytuację zdrowotną i majątkową.